

тели? Къдѣ бѣгашь?

§ 89. Чюдѣвна бѣлѣжка са гѣжда, при свѣршваньето на всѣко чюдѣвно или повелително предложенье; кѣкто: Каквѣ честь! Кѣлко добрини загубихъ! Дойди на самъ! Мъжчи! И збѣтелната дѣма, кога са намира въ зачѣлото или въ свѣршваньето на рѣчьта; кѣкто: Пѣтко! послушай тѣжъ приказкѣ. Послушай тѣжъ приказкѣ, Пѣтко!

§ 90. Прѣчѣца са гѣжда повѣчето въ тѣ слѣчки:

1) Междѣ говорката на две лица, кога на тѣ лица имената нѣма; кѣкто: Къдѣ бѣгашь? — На градъ. — Защо? За хѣвъ.

2) При отишваньето на нѣкожъ рѣчь; кѣкто: Язъ са мъжъ да принесежъ печѣлкѣ, а ты --- вредѣ.

§ 91. Прегрѣдкитѣ отбѣлѣватъ въбѣдено предложенье, коѣто не ѣ съ главното въ Грамматическото свѣрзванье; кѣкто: Лѣтото по насъ (пише ми кратъ ми) съхои горѣщо.

§ 92. Съ криволѣчкитѣ са отаѣчватъ въбѣденитѣ дѣмы на дрѣго лице. Тѣ въ зачѣло са гѣждатъ отъ горѣ на дѣлъ, а въ свѣршжкѣ отъ дѣлъ на горѣ; кѣкто: тѣй ми казѣ: „Итанъ мѣй прѣетель.“